

BARABÁS ZOLTÁN
Rommezőnek használ a világ

*Először elhagynak a szavak.
Mert egyszer elhagynak
a szavak. Hiába
minden
finomkodás,*

*talmi cikornya,
erőlködés, körbeírás;
ha költő volnál,
rátarti, találékony,
gerinces,*

*különb, és mégis
ugyanaz: rommezőnek
használ a világ,
miközben a mesés
Délkelet-Ázsiát*

*végigborotválta a szökőár
s a több mint kétszázezer
ártatlan lélekkel
nincs ki elszámoljon
Istennél.*

1900, Weimar

(A Nietzsche-dagerrotípiákból)

*Önkivégzők, még eleven vagyok.
Ötvenhat esztendeje
„holteleven”. De
nem krisztusi
értelemben.
Így hát eszem
ágában sincs
kísérteni
a sorsot.*

*Teremtőm eredeti akarata szerint
légszomjam itt is múlik. Mint
férfi és európai kezdek
hozzászokni a
megismételhetetlenhez.*

*Ami azt illeti, elég komfortos test-
tartásban fogadom a férgek követeit:*

*a kíváncsiskodóknak
álcázott katonákat,
az ügynököcskéket,
az úrhatnám
önmegtagadókat,
továbbá a bér-
tollnokokat
és az egész
lesajnált
népséget.*

*Nincs ínyemre a dolog:
egykedvűen irányítom
a forgalmat
reggeltől
napestig.*

*Unalmamban
azonban valamit
kieszeltem.
Roppant szívós munkával
talán holnap hajnalig
felhordom nektek
a férgek összes
szupertitikos
fegyverét.
Vajon
déliig
leölitek
egymást?*

F. N. filozófus, költő epitáfiuma

*Az őszi pille
szenvedő arcáról
megemlékezzetek.*